

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 360/2023
26.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „ДНН Капитал градња“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђурђина Митић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалбама парничних странака између Вишег суда у Нишу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној 26.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против решења Основног суда у Нишу П 7114/20 од 12.12.2023. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Апелациони суд у Нишу се решењем Гж 467/23 од 07.03.2023. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против решења Основног суда у Нишу П 7114/20 од 12.12.2023. годин и предмет уступио Вишем суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду, применом члана 23. став 2. тачка 3. тада важећег Закона о уређењу судова.

Виши суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање, па је уз пропратни акт Гж 2258/2023 од 19.06.2023. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о изјављеним жалбама стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуде у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења и на решења донета у ванпарничном поступку, док је одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона, предвиђено да

апелациони суд одлучује о жалби на пресуде основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају, парничне странке су изјавиле жалбе на пресуду Основног суда у Нишу П 7114/2020 од 01.11.2022. године, којом је одлучено о тужбеном захтеву у спору ради стицања без основа, у ком је према вредности предмета спора за одлучивање о жалби надлежан апелациони суд. Поред наведеног, парничне странке су изјавиле и жалбу на решење Основног суда у Нишу П 7114/20 од 12.12.2023. године, којим је тај суд одлучујући о предлогу тужиоца за доношење допунске пресуде, исправио првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца за доношење допунске пресуде.

Имајући у виду да се жалбама парничних странака побија првостепена пресуда којом је одлучено о главном захтеву, као и решење којим је исправљена првостепена пресуда и одлучено о захтеву тужиоца за доношење допунске пресуде, које је саставни део пресуде о главном захтеву, о изјављеним жалбама се не може одлучивати одвојено, па код чињенице да се не ради о спору мале вредности, за одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против решења о исправци односно о захтеву за допуну пресуде надлежан је апелациони суд, на основу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић